

ΚΑΣΣΙΑΝΗ ΖΑΜΠΕΛΛΗ

ο κυρ
Θάνος
ο Μπαλονάς

Εικονογράφηση:
Δέσποινα Ανδρέου

Μια φορά κι έναν καιρό, σε ένα μικρό χωριό με πολλά δεντράκια και χαμηλά σπιτάκια ζούσε ένας γεράκος που όλοι τον φώναζαν «ο κυρ Θάνος ο μπαλονάς».

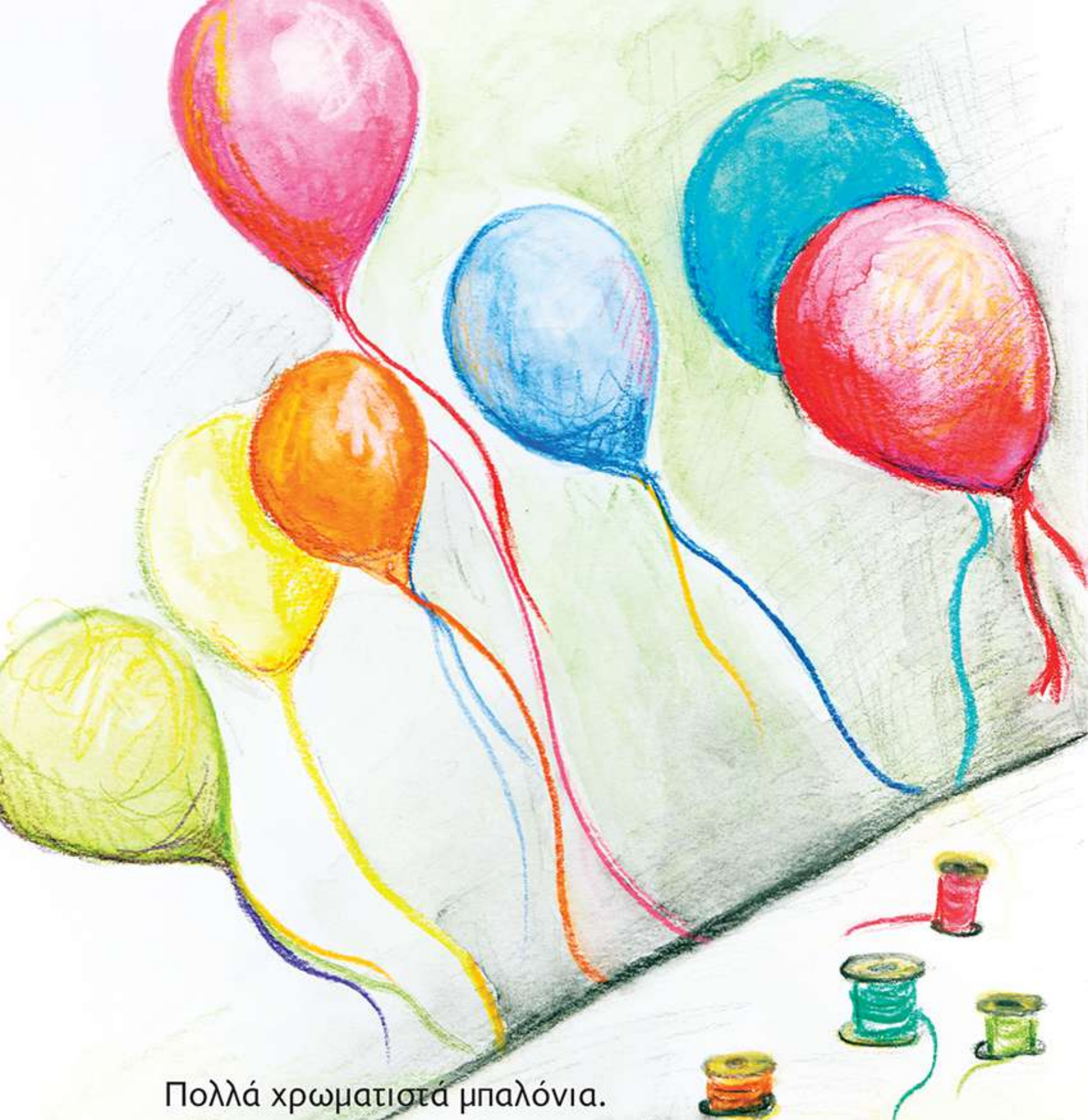
Ο κυρ Θάνος είχε άσπρα μαλλιά και πλούσια γένια και ζούσε μαζί με τη γυναίκα του, σε ένα μικρό σπιτάκι με αυλή στον αριθμό 2 της οδού Ονειρών.

Κι όπως θα καταλάβατε, αφού ο κυρ Θάνος ήταν μπαλονάς, πουλούσε... τι άλλο; Μπαλόνια!

Κάθε πρωί ξυπνούσε από τις ακτίνες του ήλιου που τρύπωναν από το παράθυρο και σφύριζε έναν χαρούμενο σκοπό λες κι ήθελε να συναγωνιστεί τα πουλιά που κελαηδούσαν.

Κι αφού πλενόταν, ντυνόταν και χτενιζόταν, έπινε τον καφέ του κι άρχιζε να φουσκώνει μπαλόνια.

Πολλά χρωματιστά μπαλόνια.
Άλλα κίτρινα σαν τα λεμόνια, άλλα κόκκινα σαν ώρι-
μες ντομάτες, άλλα πράσινα σαν τα φύλλα κι άλλα γα-
λάζια σαν τον ουρανό. Πολύχρωμα μπαλόνια κι όταν
τα έβλεπες όλα μαζί έμοιαζαν με το ουράνιο τόξο που
βγαίνει μετά τη βροχή.

Κι όταν πια είχε φουσκώσει αρκετά, τα έδενε με χρωματιστές κορδέλες και γεμάτος χαρά πήγαινε στην πλατεία του χωριού να τα πουλήσει.

Η πλατεία βρισκόταν στη μέση του χωριού, περιτριγυρισμένη από δέντρα, και τα απογεύματα γέμιζε από τα γέλια και τις φωνές των παιδιών που έρχονταν να παίξουν.

Στα ξύλινα παγκάκια έβλεπες παππούδες να διαβάζουν την εφημερίδα τους και γιαγιάδες να πλέκουν ζακετούλες για τα εγγόνια τους. Αλλά και γονείς με μωρά στο καρότσι ή στην αγκαλιά.

Σε αυτή την πλατεία λοιπόν, στην οποία μαζευόταν σχεδόν όλο το χωριό, πήγαινε ο κυρ Θάνος σχεδόν κάθε απόγευμα για να πουλήσει τα μπαλόνια του.

Όμως η πλατεία δεν ήταν όλες τις εποχές ίδια.
Το καλοκαίρι, με το που έκλειναν τα σχολεία, η πλα-
τεία γέμιζε από τα γέλια και τις φωνές των παιδιών. Ο
κυρ Θάνος γελαστός πουλούσε τα μπαλόνια του και το
βράδυ επέστρεφε στο σπιτάκι του χαρούμενος κι ευτυ-
χισμένος.